

Αστυνόμος [πιθανώς ψευδώνυμο του Ευάγγελου Κουσουλάκου]

Ο πρωθυπουργός δέχεται

Σκηναί εκ του φανταστικού

Το Άστυ, Αθήνα

τμ. 6, τχ. 268 (18 Νοεμβρίου 1890), σ. 3

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΕΧΕΤΑΙ

(Σκηνὰ ἐκ τοῦ φυσικοῦ)

Ἦ Ὁ Πρωθυπουργὸς ὀνομάσθη λαοπρόβλητος, λοιπὸν δὲν ἔπρεπε νὰ μὴ διαφεύσῃ τὴν προσωνυμίαν καὶ ἀπεφάσισα... νὰ δέχεται τοὺς πολίτας κατὰ Πέμπτην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπως ἀκούῃ τὰ παράπονά των. Ἐκαστος ἐννοεῖ ὅποια σκηνὰ συμβαίνουσι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· αἱ δὲ κατωτέρω—ἐκ τοῦ φυσικοῦ εἰλημμένοι—ἀμυδρὰν μόνον εἰδούσιν ἰδέαν τῆς ὅλης κωμῆδας].

ΣΚΗΝΗ Α΄.

Ἦ Ὁ κ. Δηλιγιάννης κἀθηται ἐπὶ ἀνακλίντρου, ὅποτε εἰσέρχεται ῥωμαλέος Κρῆς :

— Ἄντιό σὰς τσίρ Πρόεδρε.

— Χαίρετε· (ἐρσιρόμενος) εἰς τί δύναμαι νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος :

— Μαθὲς γιὰ τὴν Κρήτη πόλεμο δὲν θὰ κάνουμενε ;

— Γνωρίζετε, ὅτι ἡ Εὐρώπη εἶνε δυσμενής..

— Διάσλος νὰ πάρῃ τὴν Εὐρώπη. . .

— Ἄς εὐχηθῶμεν εἰς τὸν Ὑψιστον. . . .

Ἦ Ὁ Κρῆς ἐξέρχεται ἐξηγρώμενος ψιθυρίζων :

— Διαλε τὰ πασπαλά σου, ποῦ μᾶς κοροΐδευγες, ὅσα ποῦ νὰ πάρῃς τὴν ἐξουσία τσὲ τῶρα μᾶς ἔκοψες τὴν φόρα τσὲ τῆς ἐπιχορήγησες.

ΣΚΗΝΗ Β΄.

Εἰσέρχεται ἀνὴρ ὕψηλῳ ἀναστήματος μὲ στρατιωτικὸν πανταλόνιον καὶ μὲ σάλι κάτωθεν τοῦ ὁποίου κρύπτεται σεβασμίας ἡλικίας κλαπαδόρα.

— Κύριε Πρωθυπουργέ, ἐγὼ εἶμαι μουσικάντης καὶ μὲ αὐτὸ ποῦ βλέπεις (ἐξάγει τὴν κλαπαδόρα) ἔβγαλα τὸν λαὸ μὲ μου γιὰ τὴν διαδήλωσι. . .

— Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ φίλε μου. . .

— Τί νὰ εὐχαριστῆς, καλλίτερον νὰ πῆς νὰ μᾶς πληρώσουν, γιατί. . .

Ἦ Ὁ κ. Δηλιγιάννης κρούει τὸν κώδωνα καὶ εἰσέρχεται ὁ κ. Ματθιόπουλος.

— Αὐτὸς εἶνε τὸ ὄργανον δι' οὗ ἐγίνοντο αἱ δικηλώσεις μας καὶ ἐν τούτοις ἀκόμη δὲν ἐπληρώθη.

— Μὲ ἀπὸ ποῦ νὰ ἐπληρώνεται ; Ξεύρετε ὅτι. . .

— Λοιπὸν νὰ πληρωθῇ τῶρα ἀπὸ τὸ κονδύλι τῆς δημοσίου ἀσφαλείας.

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

Ἦ Ὁ ἐπισκέπτης εἶνε νεαρῶτατος.

— Κύριε Πρόεδρε, ἤλθκα νὰ σᾶς παρακαλέσω γιὰ καμμὶα θέσι. . .

— Καὶ τί προσόντα ἔχετε, παρακαλῶ ;

— Ἐγὼ ἀπολυτήριον ἀπὸ τὸ καρεκλοσχολεῖον τοῦ. . .

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μόνον κυνοκτόνος δύνασθε νὰ διορισθῆτε.

ΣΚΗΝΗ Δ΄.

— Κύριε Πρόεδρε, εἶμαι ἀνταποκριτὴς τοῦ. . .

— Χαίρω πολὺ, mon ami, διότι μοι ἐδόθη περίστασις νὰ σᾶς ἐξηγήσω τὰς ἰδέας μου περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἐγὼ ; mon cher, δὲν εἶμαι φιλοπόλεμος καὶ ἔς παρακαλῶ νὰ τηλεγραφῆσθε εἰς τὴν ἐφημερίδα ἥς συγγράνετε ἀνταποκριτὴς. . . .

— Μὰ μὲ συγχωρεῖτε, κ. Πρόεδρε, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀνταποκριτὴς ἐφημερίδος, ἀλλὰ τοῦ γερμανικοῦ καταστήματος Faber, ποῦ πωλεῖ γραφικὰ εἶδη, ὥστε ἐὰν εἶνε δυνατόν. . .

Καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης θυμωμένος :

— Ὅχι δὲν εἶνε δυνατόν ἀπὸ γερμανικὸν κατάστημα, διότι ἐγὼ εἶμαι τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς.

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

Εἰσέρχεται ἐν φρικτὸν κουτσαβάκι.

— Κύρ Πρόεδρε, νὰ τὰ λέμε καὶ νὰ μὴ ξεροκοκκινίζουμε, τῶρα ποῦ φάγαμε τὸν Μογγόλο θέλουμε καὶ μῆς κανένα κοκκαλάκι. . . ἔτσι. . .

— Βεβαίως πρέπει ν' ἀνταμειφθῆτε. Εἰσθε παιδί τοῦ λαοῦ. . .

— Ὅχι εἶμαι παιδί τοῦ Κωσταντῆ τοῦ Χατζάρα, ποῦ θυσιάζεται γιὰ τὴν ἀρεντιά σας καὶ γιὰ τὸν Νίκο τὸν Λεβιδάκο. . .

— Καὶ διὰ ποῖαν θέσιν ἔχετε τὰ προσόντα ;

— Τί προσόντα καὶ ξεπροσόντα ! Θέλω νὰ γίνω ὑπαστυνόμος μιὰ φορὰ γιὰ νὰ κάψω καρδιαῖς. . .

— Μὰ τὰ προσόντα ;

— Εἶπαμε : κάτω τὰ προσόντα καὶ μᾶς τὸ ὑποσχέθηκα. Λοιπὸν κάτω τὰ προσόντα !

ΣΚΗΝΗ ΣΤ΄.

Ἦ Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπηλιπισμένος πρὸς τὸν Ματθιόπουλον.

— Καὶ εἶνε πολλοὶ ποῦ περιμένουν ἔξω ;

— Τὸ ὀλιγώτερον ἑκατὸν.

— Καὶ θέλουν ὅλοι νὰ μοῦ ὀμιλήσουν ;

— Τί θέλουν νὰ σᾶς ὀμιλήσουν ! Θέλουν θέσεις !

— Ὅπωςδῆποτε δὲν πρέπει νὰ δυσαρεστῶμεν τοὺς πολίτας. Εἰδοποιήσατε αὐριοῖν διὰ τῶν ἐφημερίδων μας, ὅτι θὰ δέγωμαι ἀκρόασις ὄχι μίαν, ἀλλ' ἐξ ἡμέρας καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα.

Ἀξενόμα